

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 15. janvārī*

ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Atbalsts darbības programmai, uz kuru attiecas mērķis Nr. 1 (2000. — 2006. gads), saistībā ar Andalūzijas reģionu (Spānija) — Regulas (EK) Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Trīs mēnešu termiņš — Direktīva 93/36/EEK — Sarunu procedūra bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas

Lieta T-54/11

Spānijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *M. Muñoz Pérez*, pēc tam *S. Martínez-Lage Sobredo* un visbeidzot — *A. Rubio González* un *N. Díaz Abad*, *abogados del Estado*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *A. Steiblytė* un *J. Baquero Cruz*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2010. gada 16. novembra Lēmumu C(2010) 7700, galīgā redakcija, ar kuru samazināts Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalsts Andalūzijas 1. mērķa (2000.–2006. gads) integrētajai darbības programmai, ciktāl tajā ir noteikts, ka jāveic finanšu korekcija attiecībā uz visām izmaksām, ko saistībā ar līgumiem Nr. 2075/2003 un Nr. 2120/2005 finansē ERAF.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*], tiesneši I. Labucka (referente) un D. Gracijs [*D. Gratsias*],

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 26. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondu (OV L 161, 1. lpp.), ir pieņemta saskaņā ar Eiropas Savienības ekonomisko un sociālo kohēzijas politiku ar mērķi mazināt ekonomiskās attīstības līmeņa atšķirības dažādu Savienības reģionu vidū un veicināt šādu ekonomisko un sociālo kohēziju. Šī regula ir paredzēta Kopienas struktūrpalīdzības efektivitātes uzlabošanai, un ar to vienkāršo fondu darbību, tostarp samazinot palīdzības prioritātes mērķu skaitu no septiņiem laikposmā no 1994. līdz 1999. gadam līdz trim laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam, un tajā ir stingrāk noteikta dalībvalstu un Savienības atbildība plānošanas, īstenošanas, uzraudzības, pārskatīšanas un novērtēšanas stadijās.
- 2 Ar 2000. gada 29. decembra Lēmumu C(2000) 3965 Eiropas Kopienu Komisija apstiprināja Andalūzijas (Spānija) 1. mērķa (2000.–2006. gads) integrēto darbības programmu un noteica maksimālo struktūrfondu ieguldījumu EUR 6 152 700 000 apmērā. Šis lēmums tika daudzkārt grozīts, pēdējoreiz ar Komisijas 2007. gada 16. februāra Lēmumu C(2007) 1782 nosakot Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) maksimālo struktūrfondu ieguldījumu EUR 6 427 411 070 apmērā.
- 3 Viens no projektiem, kas bija iekļauti šajā atbalstā, bija par Andalūzijas veselības pakalpojumu veselības aprūpes kartes izveidi (projekts *Tarjeta sanitaria del Servicio Andaluz de Salud*) ar mērķi Andalūzijas autonomā reģiona iedzīvotājiem ieviest un izmantot katram savu slimības vēsturi tiešsaistē, tādējādi nodrošinot piekļuvi šī reģiona veselības aprūpes speciālistiem.
- 4 Šis projekts tika iecerēts sadarbības nolīgumā, ko 1995. gada 24. jūlijā noslēdza valsts vispārējā pārvalde (Darba ministrija) un reģiona valdība (*Junta de Andalucía*), lai veselības aprūpē tiktu izmantota kopīga individuāla veselības aprūpes karte, kuru veselības aprūpes vajadzībām pārvaldītu Andalūzijas reģiona valdība, bet sociālā nodrošinājuma vajadzībām – valsts vispārējā pārvalde. Šī nolīguma izpildei bija vajadzīgs, lai dažādu Andalūzijas provinču (Almerija [*Almería*], Kordova [*Córdoba*], Haena [*Jaén*], Malaga [*Málaga*], Kadisa [*Cádiz*]) *Centros de Salud* (veselības aprūpes centros) izveidotu informātikas sistēmu.
- 5 Vēlāk Andalūzijas Veselības dienests (turpmāk tekstā – “AVD”) pabeidza pārējo provinču informatizēšanu, īstenojot projektu ar nosaukumu *Diraya*, kas tika paredzēts, lai izveidotu elektronisko slimības vēsturi “*Historia de Salud Digital del Ciudadano*” (Pilsoņa elektroniskā slimības vēsture). Šajā nolūkā AVD ieviesa un ar vairākām secīgām stadijām ierīkoja informātikas sistēmu, kas tika attīstīta no sākotnējā veselības aprūpes kartes projekta.
- 6 Tā kā projekta III stadijā atklājās trūkumi un riski, tad AVD bija spiesta īstenot projekta IV-1., IV-2. un V stadiju. IV-1. stadijā, par kuru tika noslēgts piegādes līgums Nr. 2075/2003, tika īstenots pilotprojekts Kordovas (Spānija) un Seviļas (Spānija) slimnīcās par vietējo klīnisko datu pārvešanu uz centralizētu datubāzi (vienota lietotāju datubāze), lai apkopotu informāciju vienā informācijas apstrādes centrā, kas ļautu savstarpēju izmantojamību starp dažādiem veselības aprūpes centriem. AVD izstrādāja lietošanai gatavu projektu, piegādājot nepieciešamo aprīkojumu, lai veiktu datubāzu centralizāciju un nodrošinātu tās ieviešanu. Savukārt piegādes līguma Nr. 2120/2005 mērķis bija papildināt iepriekšējo līgumu, veselības aprūpes centriem piegādājot vietējos informātikas serverus, lai atrisinātu šajā projektā konstatētās kapacitātes problēmas. Šis līgums bija nepieciešams, lai sasniegtu projekta IV-1. stadijā noteiktos mērķus. Šie divi piegādes līgumi tika piešķirti saņēmējam uzņēmumam, izmantojot sarunu procedūru, iepriekš nublicējot paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu.
- 7 Auditā, kas tika veikts visās dalībvalstīs, lai pārbaudītu ERAF vadības un kontroles sistēmu darbību laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam, Komisija analizēja starpniecības iestādes – *Junta de Andalucía* – veiktās pārbaudes procedūras atbilstoši Komisijas 2001. gada 2. marta Regulas (EK)

Nr. 438/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām, ko piemēro no struktūrfondiem piešķirtajai palīdzībai (OV L 63, 21. lpp.), 4. pantam.

- 8 Pēc šīs pārbaudes ar ziņojumu 2007. gada 25. aprīlī Spānijas iestādēm tika paziņoti sākotnējie secinājumi par šo auditu, un Spānijas iestādes sniedza papildinformāciju 2009. gada 30. oktobrī.
- 9 Saskaņā ar Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 2. punktu 2010. gada 25. februārī Briselē (Beļģija) tika rīkota sanāksme, kuras laikā Spānijas iestādes apņēmas sniegt papildinformāciju, ko tās izdarīja 2010. gada 17. martā.
- 10 Ar 2010. gada 15. aprīļa vēstuli Komisija paziņoja Spānijas iestādēm sanāksmes pagaidu protokolu, par kuru tās sniedza savus apsvērumus ar 2010. gada 29. aprīļa e-pasta ziņu.
- 11 Sanāksmes protokola galīgo versiju Komisija nosūtīja Spānijas iestādēm ar 2010. gada 30. jūnija vēstuli.
- 12 Ar 2010. gada 16. novembra Lēmumu C(2010) 7700, galīgā redakcija, par ERAF Andalūzijas 1. mērķa (2000.–2006. gads) integrētās darbības programmas finansējuma samazināšanu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Komisija samazināja minētajai programmai piešķirto atbalstu par EUR 3 836 360,40. Tā veica šo finanšu korekciju, kas tika paziņota Spānijas iestādēm 2010. gada 17. novembrī, pamatojoties uz to, ka līgumi Nr. 2075/2003 un Nr. 2120/2005 (turpmāk tekstā kopā – “strīdīgie līgumi”), kas tika iesniegti kopfinansējumam, tika piešķirti, izmantojot sarunu procedūru, iepriekš nublicējot paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu, kas ir pretrunā Savienības tiesībām publiskā iepirkuma līgumu jomā.
- 13 2011. gada 25. janvārī Spānijas iestādes nosūtīja Komisijai galīgā maksājuma pieprasījumu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 27. janvārī, Spānijas Karaliste cēla šo prasību.
- 15 Spānijas Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir noteikts, ka jāveic finanšu korekcija attiecībā uz visām izmaksām, ko saistībā ar strīdīgajiem līgumiem finansē ERAF;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 16 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - pilnībā noraidīt prasību;
 - piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 17 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam Spānijas Karaliste izvirza divus pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā trīs mēnešu termiņa neievērošanu, kā arī par šīs pašas regulas 39. panta 3. punkta b) apakšpunkta un Savienības tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma līgumu jomā nepamatotu piemērošanu.

Pirmais pamats par Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā trīs mēnešu termiņa neievērošanu

- 18 Spānijas Karaliste apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts pēc Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā trīs mēnešu termiņa un tādēļ šis lēmums ir prettiesisks.
- 19 Galvenais strīdus punkts starp pusēm ir par to, vai Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktais termiņš ir obligāts vai tikai orientējošs. No šī jautājuma ir atkarīga apstrīdētā lēmuma spēkā esamība.
- 20 Spānijas Karaliste uzskata, ka gadījumā, ja divpusējās sanāksmes laikā, kas ir paredzēta Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 2. punktā, netiek noslēgta nekāda vienošanās, Komisijai ir piešķirts trīs mēnešu termiņš, lai pieņemtu lēmumu samazināt atbalstu vai veikt finanšu korekcijas. Pēc šī termiņa beigām tā vairs nevarot pieņemt šādu lēmumu. Spānijas Karaliste apgalvo, ka šāda Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta interpretācija ir vienīgā, kas šai normai dod lietderīgo iedarbību. Tā piebilst, ka šis termiņš ir “noilguma termiņš”, kura uzdevums ir garantēt tiesiskās noteiktības principu, kas aizsargā dalībvalstis. Tas esot saprātīgs termiņš, lai dalībvalstīm ļautu uzzināt, vai Savienība ar ERAF līdzekļiem finansēs radušos izdevumus.
- 21 Komisija turpretī uzskata, ka šis ir tikai orientējošs termiņš un tā neievērošanas sekas nav lietas izbeigšana. Komisija šajā ziņā pamatojas uz Tiesas judikatūru, kas ir pieņemta saistībā ar Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu (ELVGF), no kuras izrietot, ka tādi termiņi kā tas, kurš noteikts Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punktā, ir orientējoši, jo nav paredzētas nekādas sankcijas gadījumā, ja Komisija tos neievēro. Tādēļ tie līdzinās orientējošiem termiņiem. Komisija attaisno šo orientējošo raksturu ar finanšu korekciju būtību, kuru galvenais mērķis ir nodrošināt, lai valsts iestādes veic izdevumus atbilstoši Savienības tiesībām.
- 22 Saskaņā ar pašu Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunkta tekstu, “beidzoties Komisijas noteiktajam termiņam, ja nav panākta vienošanās un dalībvalsts nav veikusi korekcijas, kā arī ņemot vērā jebkādu dalībvalsts komentārus, trīs mēnešu laikā Komisija var nolemt veikt vajadzīgās finanšu korekcijas, pilnībā vai daļēji anulējot fondu ieguldījumu šai palīdzībai”.
- 23 Saskaņā ar Komisijas 2001. gada 2. marta Regulas (EK) Nr. 448/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz procedūru finanšu korekciju izdarīšanai palīdzībā, kas piešķirta no struktūrfondu (OV L 64, 13. lpp.), 5. panta 3. punktu “ikreiz, kad attiecīgā dalībvalsts iebilst pret Komisijas apsvērumiem un tiek uzklaušīta saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1260/1999 39. panta 2. punkta otro daļu, no uzklaušīšanas dienas sākas trīs mēnešu periods, kurā Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar minētās regulas 39. panta 3. punktu”.
- 24 No šo pantu teksta neizriet, ka šī trīs mēnešu termiņa neievērošana liedz Komisijai pēc minētā termiņa beigām pieņemt lēmumu, ar kuru izdara finanšu korekcijas vai atsakās no to veikšanas. Līdz ar to šāda termiņa neievērošana nenozīmē, ka ir pieņemts netiešs lēmums par to, ka ERAF atmaksā valsts iestāžu radītos izdevumus.
- 25 Šo secinājumu pilnībā apstiprina, pirmkārt, Regulas Nr. 1260/1999 39. panta teleoloģiska interpretācija. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru grāmatojumu noskaidrošanas procedūras galvenais mērķis ir nodrošināt, lai valsts iestādes veic izmaksas atbilstoši Savienības normām (Tiesas 1988. gada 27. janvāra spriedums lietā 349/85 Dānija/Komisija, *Recueil*, 169. lpp., 19. punkts).
- 26 Regulas Nr. 1260/1999 38. un 39. pantā šajā ziņā ir paredzēta sadarbības procedūra starp dalībvalstīm un Komisiju, kura attiecīgajām dalībvalstīm sniedz visas nepieciešamās garantijas, lai tās varētu izteikt savu viedokli (šajā ziņā skat. Tiesas 1998. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-61/95 Grieķija/Komisija, *Recueil*, I-207. lpp., 39. punkts). Atbilstoši šai procedūrai Komisija un dalībvalstis sadarbības garā, kas

balstās uz partnerību, cenšas identificēt un analizēt visu atbilstošo informāciju, lai izvairītos no tā, ka ar ERAF līdzekļiem tiktu segti pretlikumīgi izdevumi, un ar mērķi piemērot nepieciešamās finanšu korekcijas.

- 27 Tālāk ir jāuzsver, ka Komisijai ir pienākums atteikt ar ERAF līdzekļiem segt tādus izdevumus, kas nav veikti atbilstoši Savienības normām. Šis pienākums nezūd tikai tā fakta dēļ, ka Komisijas lēmums tiek pieņemts pēc trīs mēnešu termiņa beigām, sākot no sanāksmes datuma, kas ir paredzēta Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punktā, to lasot kopā ar Regulas Nr. 448/2001 5. panta 3. punktu. Tā kā nepastāv nekādas sankcijas par to, ka Komisija neievēro šo termiņu, tad, ņemot vērā Regulas Nr. 1260/1999 38. un 39. pantā paredzētās procedūras – kuras galvenais mērķis ir nodrošināt, lai valsts iestādes veic izmaksas atbilstoši Savienības normām, – veidu, to var uzskatīt vienīgi par orientējošu termiņu, izņemot gadījumu, ja tiek kaitēts valsts interesēm (pēc analogijas skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 22. maija spriedumu lietā T-345/10 Portugāle/Komisija, Krājumā nav publicēts, 32. punkts). Komisijai ir jācenšas ievērot šo termiņu, taču ar minēto izdevumu pārbaudi saistītās sarežģītības dēļ var būt nepieciešams, lai tās rīcībā būtu vairāk laika padziļinātai situācijas analīzei, lai izvairītos no pretlikumīgu izdevumu finansēšanas.
- 28 Līdz ar to ir jāsecina, ka, tā kā no Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunkta un no Regulas Nr. 448/2001 5. panta 3. punkta skaidri izriet, ka nepastāv pretējs likumdevēja nolūks, tad principā minētajam termiņam ir tikai orientējošs raksturs un tā neievērošana neietekmē Komisijas lēmuma tiesiskumu. Šāda interpretācija neatņem Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punktam lietderīgo iedarbību, kā to šajā lietā apgalvo Spānijas Karaliste, jo no iepriekš minētā panta pēdējās daļas 3. punkta skaidri izriet, ka, “ja tā nenolemj rīkoties atbilstoši a) vai b) apakšpunktā [paredzētajiem noteikumiem], starpposma maksājumu apturēšana tūlīt zaudē spēku”. Turklāt ir jānorāda, ka Spānijas Karaliste nav atsaukusies un nav pierādījusi, ka strīdīgā termiņa pārsniegšanas dēļ ir nodarīts kaitējums tās interesēm.
- 29 Tomēr, tā kā nav normas, ar kuru Regulā Nr. 1260/1999 būtu noteikts obligāts termiņš, tiesiskās noteiktības pamatprasība nepieļauj to, ka Komisija bezgalīgi var atlikt savu pilnvaru izmantošanu (šajā ziņā skat. Tiesas 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, Krājums, I-7869. lpp., 140. punkts).
- 30 Šajā ziņā un ciktāl Spānijas Karalistes argumentu varētu interpretēt arī kā pārmetumu Komisijai par to, ka termiņš, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, nav saprātīgs, ir jānorāda, ka procedūras norises pārbaudē netika atklāts nokavējums, kas skartu pamatprasības par tiesisko noteiktību un saprātīgu termiņu. It īpaši atbilstoši Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 2. punktam 2010. gada 25. februārī Briselē tika rīkota sanāksme starp Komisiju un Spānijas Karalisti, lai panāktu vienošanos par Komisijas sniegtajiem apsvērumiem attiecībā uz pamatotības neesamību ERAF finansējumam diviem strīdīgajiem līgumiem par veselības aprūpes kartes projektu. Puses atzīst, ka šīs sanāksmes laikā Spānijas Karaliste apņēmas sniegt Komisijai papildinformāciju, ko tā izdarīja 2010. gada 17. martā. Galīgo sanāksmes protokola versiju Komisija nosūtīja Spānijas iestādēm ar 2010. gada 30. jūnija vēstuli. Ir acīmredzams, ka šajā lietā sniegtajā informācijā bija iekļautas jaunas ziņas, uz ko Komisija pamatojās, 2010. gada 16. novembrī pieņemot apstrīdēto lēmumu.
- 31 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Otrais pamats par Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunkta un Savienības tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma līgumu jomā nepamatotu piemērošanu

- 32 Spānijas Karaliste pārmet Komisijai, ka tā ir veikusi korekcijas projekta ERAF finansējuma daļā, pamatojoties uz to, ka strīdīgie līgumi nav noslēgti, ievērojot Savienības tiesisko regulējumu publiskā iepirkuma līgumu jomā. Tā turpreti uzskata, ka līgumi ir noslēgti likumīgi.

- 33 Šis pamats būtībā ir sadalīts divās daļās, Spānijas Karalistei apgalvojot, ka katra sarunu procedūra bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas bija attaisnota. Pirmā daļa tiek balstīta uz apgalvojumu, ka strīdīgo līgumu mērķis, kas esot pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai izgatavotu ražojumu piegāde, attaisno sarunu procedūras piemērošanu atbilstoši Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [ar ko koordinē piegāžu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 1. lpp.), 6. panta 3. punkta b) apakšpunktam. Otrā daļa tiek balstīta uz apgalvojumu, ka strīdīgajiem līgumiem bija tehniska specifika, kas attaisno izņēmuma procedūras piemērošanu atbilstoši šīs pašas direktīvas 6. panta 3. punkta c) apakšpunktam.
- 34 Iesākumā ir jāatgādina, ka sarunu procedūra ir izņēmuma rakstura, un vienīgie izņēmumi, kuru gadījumā ir atļauts izmantot sarunu procedūru, ir ierobežoti un tieši uzskaitīti Direktīvas 93/36 6. panta 2. un 3. punktā (skat. Tiesas 2008. gada 8. aprīļa spriedumu lietā C-337/05 Komisija/Itālija, Krājums, I-2173. lpp., 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Turklāt ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai atkāpes no normām, kas paredzētas, lai garantētu Savienības tiesībās atzīto tiesību efektivitāti publiskā iepirkuma līgumu jomā, ir interpretējamās šauri (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 15. oktobra spriedumu lietā C-275/08 Komisija/Vācija, Krājumā nav publicēts, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Vēl ir jāatgādina, ka tam, kas atsaucas uz minētajām atkāpēm, ir jāpierāda, ka patiesi pastāv šīs atkāpes attaisnojošie izņēmuma apstākļi (šajā ziņā skat. iepriekš 34. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/Itālija, 58. punkts, un iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/Vācija, 56. punkts).
- 37 Šajā lietā līdz ar to ir svarīgi pārbaudīt, vai Spānijas Karaliste ir sniegusi pierādījumus, ka strīdīgajiem līgumiem varēja piemērot sarunu procedūru bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atbilstoši Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktam.

Par otrā pamata pirmo daļu attiecībā uz Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) apakšpunktu

- 38 Spānijas Karaliste apgalvo, ka projekta III stadijā atklājās trūkumi un riski saistībā ar projekta vietējo raksturu, kura dēļ nebija iespējama datu centralizācija un apmaiņa ar tiem dažādu AVD centru starpā. Saistībā ar šo projektu un Komisijas rīcības plānu par Eiropas veselības aprūpes telpu tiešsaistē AVD esot piedāvājis jaunu mērķi, kas ļautu veselības aprūpes centru savstarpēju izmantojamību, garantējot pacientu ģeogrāfisko mobilitāti. Tā uzsver, ka šis jaunais projekts bija ārkārtīgi komplicēts un ka šķīta prātīgi iesākumā to īstenot kā pilotprojektu, kas skartu vienu lauku tipa veselības aprūpes zonu un vienu vispārēja tipa slimnicu pilsētā.
- 39 Spānijas Karaliste apgalvo, ka šis pilotprojekts sastāvēja no pētījumiem un eksperimentiem par veidiem, kā veikt drošu vietējo datu pārvešanu uz lietotāju datubāzi, un attiecīgi bija jāievieš jauns informātikas izstrādājums, lai veiktu šādu pārvešanu pilnīgā drošībā, lai tiklīdz būtu pārbaudīta sistēmas uzticamība, varētu veikt datu pārvešanu no citiem AVD centriem, kuri nebija iekļauti pilotprojektā. Šī projekta mērķis esot veikt izmēģinājumus, lai atrastu piemērotus veidus šai pārvešanai. Tas attaisnojošā kvalifikāciju "vienīgi pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai izgatavot[s] ražojum[s]".
- 40 Jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) apakšpunktu līgumslēdzējas iestādes var noslēgt piegādes līgumus, piemērojot sarunu procedūru bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas, ja attiecīgos ražojumus izgatavo vienīgi pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai. Šis noteikums neattiecas uz ražošanu lielos apjomos, lai noteiktu komerciālo dzīvotspēju vai atgūtu pētniecības un tehnoloģijas attīstīšanas izmaksas.

- 41 No lietas materiāliem izriet, ka Spānijas iestādēm bija pilnībā zināms vajadzīgais aprīkojums, lai tās sasniegtu savu mērķi. Abu līgumu iepirkuma procedūras specifikācijās nekas neliecina par to, ka saņēmējam uzņēmumam būtu jāizstrādā jauns pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai paredzēts produkts. Bija jāuzstāda Spānijas iestāžu ļoti detalizēti aprakstītas informātikas un neinformātikas iekārtas, kuras jau bija tirgū un kuras vidējs nozares piegādātājs spētu uzstādīt.
- 42 Attiecībā uz līguma Nr. 2075/2003 iepirkuma procedūras specifikācijām ir jākonstatē, ka atbilstoši tā virsrakstam un priekšmetam tas ir “kabeļu, saziņas līdzekļu, serveru un perifēro iekārtu, kas nepieciešamas, lai pielāgotu iedzīvotāju elektronisko slimības vēsturi veselības aprūpes nozarēm, ārējām konsultācijām un neatliekamajai medicīniskajai palīdzībai *Servicio Andaluz de Salud* projekta *Tarjeta Sanitaria (Diraya)* IV-1. stadijā, piegādes līgums”. Šis teksts tiek atkārtots šī dokumenta 2. lappusē tā priekšmeta aprakstā. Tālāk iepirkuma procedūras specifikāciju 3.–6. nodaļā ir detalizēti aprakstītas visas informātikas un neinformātikas iekārtas, kas ietilpst līguma priekšmetā. Tas pats attiecas uz budžetu, kurā ir minēti izstrādājumi un pat piegādājamo izstrādājumu preču zīmes.
- 43 Attiecībā uz iekārtu uzstādīšanu iepirkuma procedūras specifikāciju 3.7.1. un 4.8.1. nodaļā bija norādīta vienkāršu uzstādīšanas pakalpojumu virkne, ko vidējs nozares piegādātājs spētu uzstādīt līgumslēdzējai iestādei.
- 44 Iepirkuma procedūras specifikāciju 5.1. un 5.2. nodaļā ir paredzēta tāda pati kārtība attiecībā uz informācijas apstrādes centru.
- 45 No iepriekš minētā izriet, ka iepirkuma procedūras specifikācijās bija precīzi aprakstītas visas detaļas attiecībā uz iekārtām, uzraudzību, pakalpojumu kvalitāti, drošību un pakalpojumiem. Šādos apstākļos ir jāsecina, ka līgums Nr. 2075/2003 nav līgums, kas ir paredzēts, lai piegādātu vienīgi ražojumus pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 46 Attiecībā uz līguma Nr. 2120/2005 iepirkuma procedūras specifikācijām ir jākonstatē, ka atbilstoši tā virsrakstam un priekšmetam tas ir “aprīkojuma un papildu atbalsta līgums *Servicio Andaluz de Salud* projekta *Tarjeta Sanitaria (Diraya)* IV-1. stadijai”.
- 47 Iepirkuma procedūras specifikāciju 1. punktā ir noteikts, ka lieta CC-2075/03 (proti, līgums Nr. 2075/2003) ir pamats, lai vadītu *Diraya* projektu Andalūzijā Kordovas ziemeļu veselības aprūpes zonā un Seviljas slimnīcā. Turpmākās darbības, lai ieviestu *Diraya* pārējā veselības aprūpes sistēmā, izrietot no šī projekta izmēģināšanas, pārbaudes un novērtējuma.
- 48 Iepirkuma procedūras specifikāciju 3.–12. nodaļā ir skaidri un precīzi norādītas prasītās informātikas un neinformātikas iekārtas, kā arī to preču zīmes un modeļi. Budžets ir tikpat detalizēts. Visbeidzot iepirkuma procedūras specifikāciju 13. nodaļā ir aprakstīti pakalpojumi, par kuriem jāslēdz līgumi, proti, par iepirkuma procedūras specifikāciju iepriekšējās nodaļās aprakstīto piegādāto iekārtu uzstādīšanu un ierīkošanu. Arī šim līgumam līgumslēdzējas iestādes pilnībā zināja savas vajadzības un iekārtas, un pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai tās apmierinātu.
- 49 No iepriekš minētā izriet, ka arī līgumu Nr. 2120/2005 nevar uzskatīt par līgumu, kas ir paredzēts, lai piegādātu vienīgi ražojumus pētniecībai, eksperimentiem, izpētei vai tehnoloģijas attīstībai Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 50 No visa iepriekš minētā un tā kā nav jāpārbauda šīs otrā pamata daļas pieņemamība, kuru apstrīd Komisija, izriet, ka minētā daļa ir jānoraida kā nepamatota, jo Spānijas iestādes nav pierādījušas, ka strīdīgajiem līgumiem varēja piemērot sarunu procedūru bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atbilstoši Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta b) apakšpunktam.

Par otrā pamata otro daļu attiecībā uz Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta c) apakšpunktu

- 51 Spānijas Karaliste apgalvo, ka pilotprojektam ir tehniska specifika saistībā ar sistēmas ieviešanu un datu pārvešanu. Tā apgalvo, ka bija nepieciešams piemērot noteiktas izsmeltošas un drošas pārvešanas procedūras, kam katrā ziņā bija jāpamatojas uz padziļinātām zināšanām par datu modeļiem, shēmām, tabulām un attiecībām, kas pastāv starp jau pastāvošajām projekta III stadijas vietējo datubāzu vienībām. Savukārt izvēlētais uzņēmums bija, kā to apgalvo Spānijas Karaliste, vienīgais uzņēmums ar šādām zināšanām, jo līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras laikā tas pārvaldīja un izmantoja vietējās iekārtas kā uzņēmums, kuram tika piešķirtas [līguma slēgšanas tiesības] [istenot] iepriekšējās veselības aprūpes kartes projekta stadijas.
- 52 Jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta c) apakšpunktu līgumslēdzējas iestādes var piešķirt piegāžu līgumu slēgšanas tiesības, piemērojot sarunu procedūru bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas, ja tehnisku vai māksliniecisku iemeslu dēļ vai tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar ekskluzīvu tiesību aizsardzību, piegādājamus ražojumus var izgatavot vai piegādāt vienīgi konkrēts piegādātājs.
- 53 Jākonstatē, ka no lietas dalībnieku sniegtajiem dokumentiem neizriet, ka Spānijas Karaliste būtu meklējusi, vai pastāv citi uzņēmumi ar tādām pašām spējām piedalīties uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā ar tādiem pašiem nosacījumiem un, iespējams, izdevīgākiem nosacījumiem nekā izvēlētais uzņēmums. Šajā ziņā netika nekā darīts ne Spānijas teritorijā, ne plašāk Savienībā. Spānijas Karaliste vienīgi norāda, ka izvēlētais uzņēmums bija īpaši piemērots, lai atbildētu uzaicinājumam iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā strīdīgo līgumu tehniskās specifikas dēļ, kas ir saistīta ar datu sistēmas izveidi un datu migrāciju, jo tai bija piešķirtas līgumu slēgšanas tiesības IV-1. stadijai agrākajās stadijās, kā arī tai bija vispusīgas zināšanas par jau pastāvošajām vietējām datu bāzēm.
- 54 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka ar to nevar pierādīt, ka tikai šim uzņēmumam varēja būt šādas zināšanas un ka cits uzņēmums nespētu tās apgūt. Nevar izslēgt, ka, veicot padziļinātu meklēšanu Savienībā, būtu atrasti uzņēmumi, kas spēj sniegt piemērotus pakalpojumus (šajā ziņā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/Vācija, 62. un 63. punkts). Turklāt Spānijas Karaliste arī nepierāda, kādēļ strīdīgie līgumi bija ar tādu tehnisku specifiku, kas attaisnoja sarunu procedūru bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas. Šajā lietā ir runa par standarta produktu piegādes līgumiem (skat. iepriekš 45.–47., 50. un 51. punktu).
- 55 No tā izriet, ka nevar lietderīgi atsaukties uz Direktīvas 93/36 6. panta 3. punkta c) apakšpunktu, lai attiecībā uz strīdīgajiem līgumiem attaisnotu, ka tiek piemērota sarunu procedūra bez iepriekšējas paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas.
- 56 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrā pamata otra daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 57 Tātad otrais pamats ir pilnībā jānoraida un līdz ar to prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Spānijas Karalistei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 15. janvārī.

[Paraksti]